

Studiul 1

26 martie - 1 aprilie

Fiul lui David

Textul de memorat: „*Ea va naște un Fiu, și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.*” (Matei 1:21)

Inspirat de Duhul Sfânt, Matei își începe cartea cu o genealogie, dar nu cu orice genealogie, ci cu aceea a lui Isus Hristos. Și nu cu o simplă genealogie, ci cu una care ne descoperă niște strămoși pe care majoritatea oamenilor nu ar dori neapărat să-i considere înaintașii lor.

Poate că, el însuși un fel de renegat al societății, Matei s-a regăsit pe sine în această obârșie. În definitiv, nu era altceva decât un iudeu collector de taxe, care se vânduse dușmanilor și care, de fapt, îi plătea Romei pentru posibilitatea de a sta acolo și de a-i taxa pe concetățenii lui iudei. Cu certitudine, nu era un om tocmai iubit de poporul lui.

Dar, chiar dacă oamenii se uită la ce izbește privirea, la aparențe, Domnul Isus Se uită la inimă. Și, fără nicio îndoială, privind la inima lui Matei, Domnul l-a ales pe el, un vameș disprețuit, să se numere printre ucenicii Săi. Iar când a fost chemat, Matei a acceptat, renunțând la viața lui de până atunci pentru o viață nouă împreună cu Isus.

Astfel, Matei L-a urmat pe Domnul lui, a ținut evidența, a notat totul și, într-o zi, a dat înapoi ceva poporului său și lumii. Nu o chitanță pentru o taxă plătită, ci un raport prețios al vieții lui Isus.

Duminică, 27 martie - O „carte a genezei”

Evanghelia după Matei începe cu expresia „Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David” (Matei 1:1). Chiar de la început, Matei își numește lucrarea o „carte” (din cuvântul grecesc *biblos*, care poate însemna „o scriere sacră”), o „carte a neamului”, a strămoșilor lui Isus. De fapt, cuvântul grecesc tradus prin „cartea neamului” sau „genealogia” provine dintr-un cuvânt care poate fi tradus și prin „geneză”. De aceea, se poate spune pe drept cuvânt că Matei și-a început evanghelia cu o „carte a genezei”.

Vechiul Testament a început cu o carte despre crearea lumii, iar Evanghelia după Matei (și Noul Testament) începe cu o carte despre Creatorul Însuși și despre lucrarea de răscumpărare pe care doar Creatorul o putea realiza.

1. Ce ne spun următoarele texte despre Isus? Ioan 1:1-3; Evrei 1:1-3; Mica 5:2; Marcu 12:35-37.

„Din zilele veșniciei, Domnul Isus Hristos era una cu Tatăl; El era «chipul lui Dumnezeu», chipul măreției și maiestății Sale, «strălucirea slavei Lui». [...]

Venind să locuiască aici, cu noi, Isus avea să-L descopere pe Dumnezeu atât oamenilor, cât și îngerilor. El era Cuvântul lui Dumnezeu - gândul lui Dumnezeu făcut să se audă.” - Ellen G. White, *Viața lui Iisus*, Editura Viață și Sănătate, 2015, p. 10 (19) (**Notă:** aici și în continuare, după numărul paginii din ultima ediție în limba română, în paranteză, este cel al paginii din original.)

Pentru Matei, cea mai mare prioritate nu a fost sublinierea divinității lui Hristos, așa cum a fost pentru Ioan (vezi Ioan 1:1-4), care a scris despre divinitatea lui Isus înainte de a se referi la natura Sa umană (vezi Ioan 1:14). Matei se concentrează asupra lui Hristos omul, prezentându-L ca „fiul lui David, fiul lui Avraam”. Apoi, de la Avraam, trasează linia strămoșilor lui Isus până la nașterea Sa și face acest lucru din dorința de a le arăta cititorilor că, într-adevăr, Isus din Nazaret era Mesia cel prezis de profețiile Vechiului Testament.

Pentru oricine, familia și strămoșii sunt importanți. Dar nu și din perspectiva Evangheliei. Atunci, ce este important și de ce? Vezi Galateni 3:26,29.

Luni, 28 martie - O descendență regală

Oricât de variate erau concepțiile iudeilor cu privire la venirea lui Mesia, un lucru este sigur: Mesia urma să fie din familia lui David. (Chiar mulți dintre evreii religioși de astăzi care Îl așteaptă pe Mesia cred că El trebuie să vină din „casa lui David”.) Acesta este motivul pentru care Matei și-a început evanghelia în felul în care a făcut-o: înainte de toate, el voia să stabilească identitatea lui Isus ca Mesia. Întrucât Mesia urma să fie „sămânța lui Avraam” (Geneza 22:18; Galateni 3:16), părintele națiunii iudaice, și să vină pe linia genealogică a lui David, Matei a căutat să prezinte de la început genealogia lui Isus și faptul că El era legat direct nu doar de Avraam (ca majoritatea israeliților), ci și de împăratul David. Mulți comentatori cred că Matei avea în vedere, în primul rând, un public iudeu; de aici și accentul special pe care Îl pune pe identificarea lui Isus din Nazaret cu Mesia.

2. Cum ne ajută textele următoare să înțelegem ce încerca Matei să scoată în evidență?

2 Samuel 7:16,17

Isaia 9:6,7

Isaia 11:1,2

Faptele apostolilor 2:29,30

Toate aceste texte ne ajută să înțelegem de ce Evanghelia după Matei începe așa: „Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David” (Matei 1:1). În primul rând și mai presus de toate, Isus Hristos este prezentat ca fiind „fiul lui David”. Noul Testament începe cu această descriere a lui Isus și, la sfârșitul Noului Testament, El însuși spune aceste cuvinte: „Eu sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață” (Apocalipsa 22:16). Pe lângă toate atributele pe care le are, Isus rămâne „Rădăcina și Sămânța lui David”.

Ce mărturie incontestabilă despre natura Sa umană, despre esența Sa umană! Creatorul nostru S-a legat de noi în multe feluri pe care cu greu ni le putem imagina.

Marti, 29 martie - Genealogia lui Isus

3. Ce transmite prezența lui Tamar în genealogia lui Isus? Matei 1:2,3

În mod obișnuit, femeile nu erau trecute în genealogii. De ce ar fi trecută aici o femeie numită Tamar? Cine a fost ea ca să facă excepție în această privință?

Tamar a fost o canaanită care fusese căsătorită, succesiv, cu doi dintre fiii lui Iuda. Aceștia au murit în nelegiuire, iar Tamar nu a avut copii cu ei. Socrul ei, Iuda, i-a promis că o va da de soție celui de al treilea fiu al său, când acesta avea să ajungă la vârsta potrivită. Dar promisiunea aceasta nu a mai fost împlinită. Atunci, Tamar s-a deghizat în prostituată și a fost abordată chiar de Iuda, care nu s-a gândit că acea femeie ar fi putut să fie nora lui. După câteva luni, când a devenit evident că era însărcinată, Iuda a luat măsuri ca imorală Tamar să fie pedepsită cu moartea; aceasta până când ea a dezvăluit că tatăl copilului era Iuda.

Oricât de scandaloasă ar părea, istoria aceasta face parte din genealogia lui Isus.

4. De ce este inclusă Rahav în această listă? Matei 1:4,5

După ce i-a protejat pe cei doi spioni israeliți veniți în Canaan, Rahav, prostituata canaanită, s-a alăturat poporului lui Dumnezeu, a fost primită în acest popor și, prin căsătorie, a intrat în linia genealogică a lui Isus.

5. De ce apar Rut și Bat-Şeba în această linie genealogică? Matei 1:5,6

Rut a fost o femeie virtuoasă, dar provenea din detestatul popor moabit rezultat al relației incestuoase dintre Lot, îmbătat de vin, și una dintre fiicele lui.

Soția lui Urie, Bat-Şeba, a fost femeia pe care Împăratul David a chemat-o la el când soțul ei, Urie, era plecat la război. Și David era un om păcătos care avea nevoie de un Mântuitor. David a avut multe calități remarcabile, dar, fără îndoială, nu a fost un model de familist.

Dacă Dumnezeu ne primește în ciuda greșelilor și defectelor noastre, cum ar trebui să ne purtăm și noi cu cei din jur, în ciuda greșelilor și defectelor lor?

Miercuri, 30 martie - „Pe când eram noi încă păcătoși”

6. Ce ne spun textele următoare despre natura umană? Ce dovezi avem despre veridicitatea acestor afirmații? Romani 3:9,10; 5:8; Ioan 2:25; Ieremia 17:9.

Biblia nu ne prezintă o imagine idealistă a naturii omenеști. De la căderea din Eden (Geneza 3) până la căderea Babilonului din zilele din urmă (Apocalipsa 18), starea jalnică în care se află omenirea este foarte vizibilă. Și chiar dacă noi avem tendința să idealizăm, de exemplu, zilele de început ale bisericii, înainte să aibă loc „lepădarea de credință” (2 Tesaloniceni 2:3), ne amăgim, pentru că lucrurile nu stau așa (vezi 1 Corinteni 5:1). Toți suntem oameni decăzuți, plini de greșeli, și așa au fost și cei care au făcut parte din linia genealogică a lui Isus.

„Strămoșii lui Isus au fost oameni cu toate slăbiciunile și cu toate posibilitățile oamenilor obișnuiți. Dumnezeu a lucrat prin ei pentru a aduce la îndeplinire mântuirea. Nu există, în linia genealogică a lui Isus, niciun model de neprihănire. Găsim adulteri, desfrânate, eroi și oameni dintre neamuri. Nelegiuitul Roboam a fost tatăl nelegiuitului Abia, care a fost tatăl bunului rege Asa. Asa a fost tatăl bunului rege Iosafat [...], care a fost tatăl nelegiuitului rege Ioram. Dumnezeu a acționat în toate generațiile, bune sau rele, pentru a-Și duce la îndeplinire planurile. Matei arată că Dumnezeu poate să folosească pe oricine - oricât de marginalizat sau de disprețuit ar fi – pentru a-Și realiza planurile. Acestea sunt tipurile de oameni pe care a venit Isus să îi mântuiască.” - Michael Wilkins, *Zondervan Illustrated Bible Backgrounds Commentary: Matthew*, p. 9

Acesta este aspectul esențial de care trebuie să ne amintim nu doar când privim la alții, ci și când privim la noi înșine. Care creștin nu s-a descurajat niciodată în viață, nu și-a pus la îndoială credința și nu s-a întrebat dacă este sau nu cu adevărat convertit? Și, adesea, descurajarea este adusă de natura noastră decăzută, de păcatele și defectele noastre. Dar, și în situații desperate, avem speranța că Dumnezeu știe tot și că Hristos a venit în lume pentru oameni ca noi.

De care făgăduințe biblice poți să te prinzi în momentele de descurajare și de disperare date de starea ta spirituală?

Joi, 31 martie - Atitudini diferite față de „Fiul lui David”

Cel mai probabil, data nașterii lui Isus nu a fost 25 decembrie. Pe baza programării preotului Zaharia pentru slujba de la templu, cercetătorii sugerează că Isus S-a născut toamna, când oile încă se aflau în câmp, poate la sfârșitul lui septembrie sau în octombrie.

Este surprinzător că primii oameni care L-au căutat pe Mesia al iudeilor și care I s-au Închinat au fost dintre neamuri. În timp ce majoritatea celor din poporul lui Isus (și un rege paranoic pe jumătate iudeu) credeau că știu ce fel de Mesia trebuie să aștepte, acești călători din Răsărit aveau mintea și inima deschise. Magii, sau înțelepții, erau filosofi respectați din Persia, care își dedicaseră viața căutării adevărului, indiferent de unde ar fi venit el. Nu este de mirare că ei au ajuns să I se închine Celui care era Adevărul însuși. Putem vedea aici o dovadă a împlinirii cuvintelor rostite cu câteva secole înainte: „Mă veți căuta și Mă veți găsi, dacă Mă veți căuta cu toată inima” (Ieremia 29:13).

7. Ce contrast se vede între atitudinea înțelepților și cea a regelui Irod? Matei 2:1-14

Acești păgâni s-au plecat și I s-au închinat lui Isus, în vreme ce regele națiunii a căutat să-L omoare!

Istoria aceasta ar trebui să ne amintească mereu că apartenența noastră la biserică nu este o garanție că suntem într-o relație bună cu Dumnezeu. Ar trebui să ne amintească, de asemenea, că este foarte important să înțelegem corect adevărul. Dacă Irod și preoții ar fi înțeles mai bine profețiile referitoare la Mesia, Irod ar fi știut că Isus nu avea să constituie acel fel de amenințare de care se teme el. Ar fi înțeles că acest „Împărat al iudeilor” nu era cineva de care să se îngrijoreze, cel puțin nu în termenii pericolului pe care îl întrevedea Irod, legat de puterea lui politică.

Ca adventiști de ziua a șaptea, un popor binecuvântat cu atât de multă cunoștință, cum ne putem feri de amăgirea că această cunoștință înseamnă, în mod automat, că suntem într-o relație bună cu Dumnezeu? Totuși cum ne poate ajuta această cunoștință să avem o relație mai profundă cu Dumnezeu?

Vineri, 1 aprilie - Un gând de încheiere

Citește următorul pasaj din Ellen G. White:

„«El ne-a mântuit nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui» (Tit 3:5). Când Satana îți spune că ești păcătos și că nu poți spera să primești binecuvântarea lui Dumnezeu, spune-i că Hristos a venit în lume să-i mântuiască pe păcătoși. N-avem nimic care să ne poată recomanda lui Dumnezeu, dar apărarea la care putem să apelăm întotdeauna este starea noastră deznădăjduită, care face ca puterea Lui mântuitoare să fie o necesitate.” - *Viața lui Iisus*, p. 269 (317)

Ce idee extraordinară: Tocmai „starea noastră deznădăjduită” face ca puterea mântuitoare a lui Hristos să fie pentru noi o necesitate! Acest adevăr nu este cu nimic diferit dacă am venit la Isus acum sau dacă am trăit împreună cu El toată viața. La fel ca toți cei menționați în linia genealogică a lui Isus, suntem păcătoși și avem nevoie de har. Ascultarea de Lege, învingerea păcatului și a ispitei și creșterea noastră în Hristos, oricât de importante ar fi în viața creștinului, nu sunt decât rezultatele mântuirii, niciodată cauza ei. La revenirea lui Isus, și tâlharul de pe cruce, și un sfânt care va fi luat la cer direct, și noi - toți ne aflăm în „starea [...] deznădăjduită, care face ca puterea Lui mântuitoare să fie o necesitate”. Cât de important este să nu uităm niciodată acest adevăr fundamental!

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI - STUDIU LA RÂND

Biblia: 1 Samuel 15-21

1. Ce îi place lui Dumnezeu mai mult decât jertfele și arderile-de-tot?
2. La ce se uită omul și la ce se uită Dumnezeu?
3. Cum se numeau cei trei fii ai lui Isai, care l-au urmat pe Saul în război?
4. Ce s-a întâmplat cu Saul când s-a dus să-l caute pe David la Naiot, lângă Rama?

Viața lui Iisus, capitolul 66

5. De ce mii de oameni devin necredincioși?